

Grupp 6

FCI-nummer 35

FCI-standard på franska publicerad 1998-02-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1996-01-24

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

BASSET BLEU DE GASCOGNE

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för **BASSET BLEU DE GASCOGNE**

Ursprungsland/ hemland	Frankrike
Användningsområde	Drivande hund
FCI-klassifikation	Grupp 6, sektion 1:3. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Basset bleu de gascogne används i hemlandet både som ensam-jagande hund och i pack framför allt för jakt på kanin och hare. Rasen återuppstod mot slutet av 1800-talet efter initiativ av jägare i västra Frankrike.
Helhetsintryck	Mycket typisk basset som bär tydlig prägel av den storvuxna ras den härstammar ifrån. Rasen skall vara ganska kraftig utan att vara alltför tung.
Viktiga måttförhållanden	Mankhöjd/kroppslängd: ca 5:8 Bröstkorgsdjup/mankhöjd: ca 2:3
Uppförande/karaktär	Rasen skall ha mycket gott luktsinne. Den är aktiv och vig med livliga rörelser. Under jakt är den ivrig och har ett välklingande skall. Den fungerar utmärkt i pack. Till sättet är basset bleu de gascogne tillgiven och glad med stort aktivitetsbehov.
Huvud	
Skallparti	
Skalle	Framifrån sett skall skallen vara lätt välvd och inte alltför bred. Nackknölen skall vara markerad. Sedd ovanifrån skall skallens bakre del vara äggformad. Pannan skall vara välutvecklad.
Stop	Stopet skall vara föga markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart och bred med väl öppna näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet. Det skall vara kraftigt med lätt böjd nosrygg.
Läppar	Läpparna skall vara något nedhängande. De skall täcka underkäken väl, så att nospartiet får en tvär avslutning. Mungiporna skall vara väl markerade utan tendens till slapphet.

Käkar/tänder	Saxbett. Incisiverna skall vara placerade i rät vinkel mot käkarna.
Kinder	Kinderna skall vara torra. Huden kan bilda ett eller två veck.
Ögon	Ögonen skall vara ovala och bruna. De skall ge intryck av att vara djupt liggande. Uttrycket skall vara milt och en aning vemodigt.
Öron	Ett viktigt kännetecken för rasen är öronen som skall vara tunna, vridna och sluta i en spets. De måste vara så långa att de åtminstone når förbi nostrifyffeln's spets. Öronen skall vara smala vid ansättningen, som är belägen väl under ögonhöjd.
Hals	Halsen skall vara ganska lång och något välvd med måttligt utvecklade hakpåsar.
Kropp	
Rygg	Ryggen skall vara lång men stark.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, fast och ibland välvt. Flankerna skall vara fasta.
Kors	Korset skall vara svagt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara rymlig, av god längd och nå nedanför armbågen. Bröstbenet skall i sin främre del vara tämligen markerat och dess bakre del skall sträcka sig långt bakåt. Revbenen skall vara tämligen välvda.
Svans	Den sabelformat burna svansen skall vara kraftig vid roten. Ibland är den försedd med något längre och grövre, lätt spretiga hårstrån. I vila skall svansspetsen nå ner till marken.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara starka. En något fransysk benställning tolereras.
Skulderblad	Skulderpartiet skall vara muskulöst men inte tungt. Skulderbladen skall vara snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall sluta väl an mot kroppen.
Framtassar	Framtassarna skall ha formen av en något långsträckt oval. Tårna skall vara torra och slutna. Trampdynor och klor skall vara svarta.

Bakställ

Helhet	Bakifrån sett skall bakbenen vara parallellt ställda.
Lår	Låren skall vara långa och muskulösa.
Has/hasled	Hasorna skall vara breda, lätt vinklade och tämligen korta.
Mellanfot	Mellanfoten skall vara kort och stark.
Baktassar	Baktassarna skall ha formen av en något långsträckt oval. Tårna skall vara torra och slutna. Trampdynor och klor skall vara svarta.

Rörelser

Rörelserna skall vara jämna och ganska lätta.

Hud

Huden skall vara smidig men inte alltför tunn. Till färgen skall den vara svart eller kraftigt marmorerad med svarta fläckar, aldrig helt vit. Slemhinnorna skall vara svarta.

Päls

Pälsstruktur
Pälsen skall vara kort, tät och något grov.

Färg
Helt småprickig (svart och vitt), vilket ger ett skifferblått intryck. Svarta, mer eller mindre utbredda fläckar kan, men måste inte förekomma. Två svarta fläckar finns ofta på var sida av huvudet. Dessa täcker öronen, inramar ögonen, och går ner på kinderna. De förenas inte på skallens krön, utan lämnar där ett vitt område, i vars mitt det ofta finns en liten svart fläck, som är oval till formen – detta är typiskt för rasen. Rasen skall ha två mer eller mindre djupt tanfärgade tecken placerade ovanför ögonbrynsbågarna vilket ger en fyrödseffekt. Man kan också hitta spår av tanfärg på kinderna, läpparna, öronens insidor, på benen och under svansen.

Storlek/vikt

Mankhöjd
Hanhund och tik: 34–38 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Skygghet.
- Skalle som är alltför bred och flat.
- Ögon som är runda; framträdande ögon.
- Öronlappar som är högt ansatta, breda, tjocka eller runda.
- Kort hals.
- Lång, svag rygglinje; avsaknad av massa i kroppen.
- Ej markerad bröstbensknapp.
- Flata revben.
- Kroksvans.
- Rak skuldra.

Diskvalificerande fel

- Utåtvridna armbågar.
 - Mellanhänder som är fransyska, uppdrivna kotor.
 - Lösa tassar.
 - Hasor som är för tätt eller brett ställda.
 - Päls som är kort och tunn.
 - Alltför blek tanfärg.
-
- Aggressiv eller extremt skygg.
 - Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
 - Avsaknad av rastyp.
 - Över- eller underbett.
 - Ljusa ögon.
 - Alltför lång kropp.
 - Missbildad bröstborg, outvecklad bröstbensknapp.
 - Fransyska framben.
 - Päls av annan färg än de i standarden föreskrivna.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964